

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 212.

59de Møde.

Løvedagen den 20de April.
(Forts.)

§ 7.

Af alle her i Landet hjemmehørende Skibe og Fartøier over 2 Commerceløster, skal i 1850 i Krigsskat svares 3 Mk. for hver Commerceløst af Skibets indbrændte Drægtighed.

Afgiften erlægges med Halvdelen ved Juni og Halvdelen ved December Maanedes Udgang, og opkræves af det Steds Toldkammer, i hvis Register Skibet eller Fartøiet er indført, hos den, der i Registret paa Betalingstiden er indført som dets Nheder eller Hovedrheder. Hovedrhederen hæfter solidarisk for den hele Afgift, uden Hensyn til, om hans Medeier eller Medeiere ere bosatte i Landet eller ikke.

I Mangel af prompte Betaling til Forsaldstiden, kan Toldvæsenet holde sig til Skibet eller Fartøiet, hvis det er tilstede. Derhos tilkommer der Statskassen samme Fortrins- og Udpantningsret hos Nhederen eller Hovedrhederen, som for personlige Skatter i Almindelighed.

Paa Steder, hvor Afgiften ifølge særegne Forhold maatte blive særdeles trykkende, skal Finanzministeriet være bemyndiget til, efter Bedkommendes derom indgivne Andragende, enten at nedsætte Afgiften til 1 Mk. pr. Commerceløst, eller at lade den aldeles bortfalde.

§ 8.

Alle de Bestemmelser i de mellem Ciere og Brugere af skattepligtige Gjenstande og Andre indgaaede Contracter, som maatte kunne vedrøre Udredelsen af den i denne Lov bestemte Ciendom og andre Gjenstande paalagte Krigsskat, og derhos afvige fra de her givne Forskrifter om den Maade, hvorpaa samme bør udredes og fordeles, skulle for saa vidt ingen, hverken directe eller indirecte, Indskyldelse have, hvorimod der i Cet og Alt, uanset slige contractmæssige Bestemmelser, bliver at forholde efter denne Lovs Forskrifter.

§ 9.

Den ved Forordningen af 5te Juni 1848 § 11 for 1849 paabudne og ved foreløbig Lov af 17de December 1849 indtil videre forlængede Forøgelse af afskillige under Told- og Consumtionsvæsenet henhørende indirecte Forbrugsafgifter vedbliver indtil Udgangen af Marts Maaned 1851 saaledes:

I. Consumtionsafgifterne.

1. Den ifølge Tarif II til Forordningen af 22de November 1837 og Placat af 5te Mai 1847, § 1, gjældende Redskabafgift, respective for Korn og for Kartoflers Anvendelse til Brændeviinsbrænden i de consumtionspligtige Steder uden for Kjøbenhavn, ligesom og den for Landbrænderierne fastsatte samlede Brændeviinsproduktionsafgift forhøies med 14 Rbfl. pr. Tønde af det anvendte Mæskers ndmaalte Rum.

2. Som Følge heraf forhøies de i Placat af 5te Mai 1847, § 2, fastsatte Indførselsconsumtionsafgifter til Steder udenfor Kjøbenhavn saaledes for efternævnte Gjenstande:

Brændeviin, samt Genever, ligesom ogsaa Aquavit uden Tilfætning af Sukker o. desl., 1 Pot 8-gr.	4 $\frac{1}{2}$ p.
for hver 1 Gr. høiere Styrke stiger Afgiften pr. Pot med	$\frac{1}{2}$ -
under 8-gr. som 8-grådigt.	

Aquavit med Tilfætning af Sukker o. desl., samt Liqueurer, pr. Pot	5 $\frac{1}{2}$ -
Øddike, en Tønde	1 Rbd. 12 -
Presgjær, et Pund	2 $\frac{1}{2}$ -

3. Ligeledes forøges Consumtionsgodtgjørelsen efter Placat af 5te Mai 1847, § 3, for Udførselen fra andre Consumtionssteder, end Kjøbenhavn, af de samme Gjenstande saaledes:

Brændeviin, samt Genever, ligesom Aquavit uden Tilfætning af Sukker o. desl.	
1 Pot af 4 Gr.	2 $\frac{1}{2}$ p.
for hver 1 Gr. høiere Styrke stiger	